ANGELOMUS LUXOVIENSIS
Salzburg, St. Peter, um 850/859 Seite 40r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=38173
Copyright: Salzburg, Erzabtei St. Peter, Benediktinerstift, Bibliothek

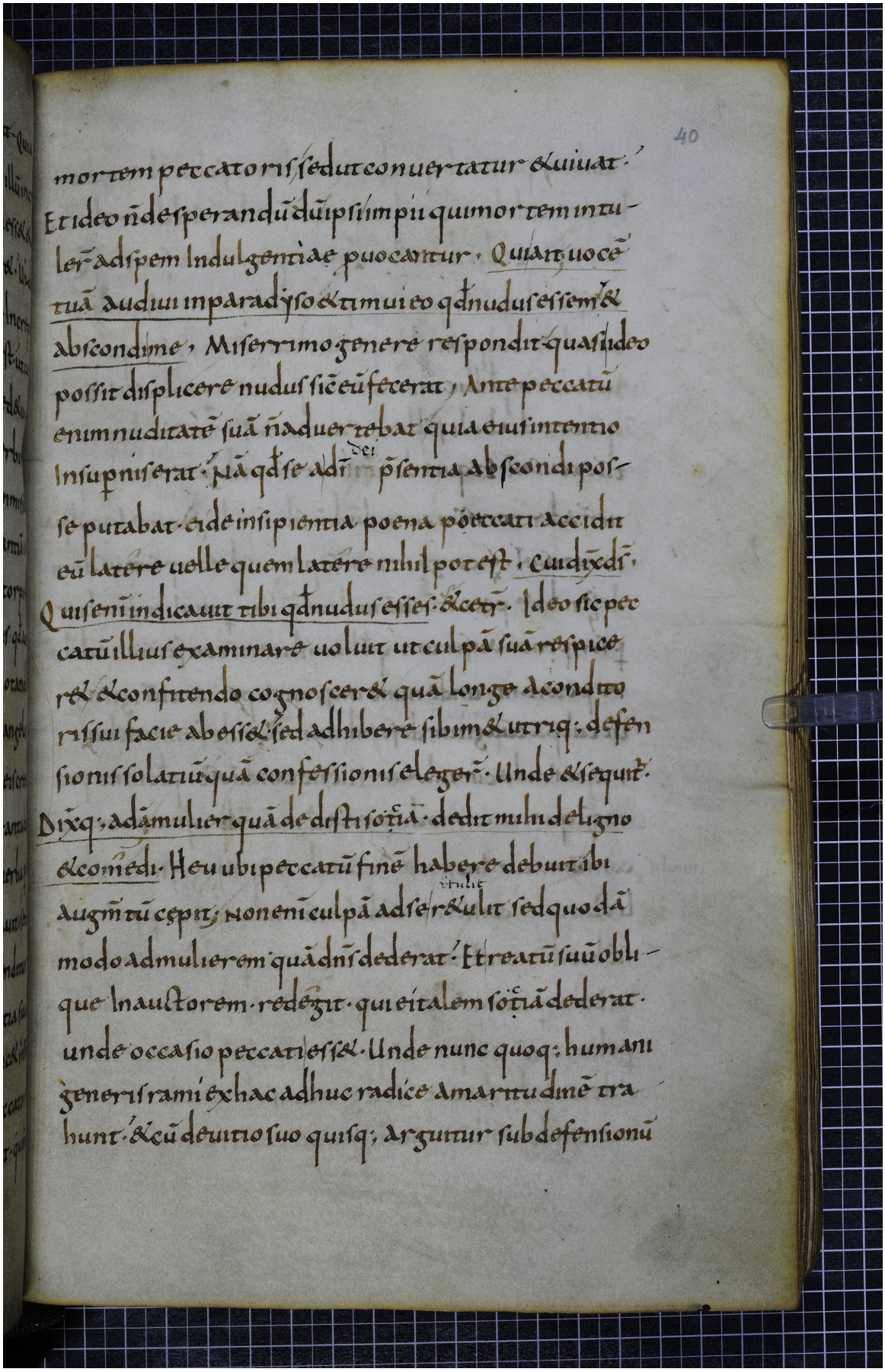

mortem peccatoris sed ut conuertatur & uiuat.
Et ideo ñ desperandũ dũ ipsi impii qui mortem intu-
lerũ ad spem Indulgentiae ꝓuocantur. Qui ait uocẽ
tuã audiui in paradyso & timui eo qđ nudus essem &
abscondi me. Miserrimo genere respondit quasi ideo
possit displicere nudus sic eũ fecerat. Ante peccatũ
enim nuditatẽ suã ñ aduertebat quia eius intentio
Insuꝑnis erat. Nã qđ se a dĩ dei ꝑsentia abscondi pos-
se putabat. eide insipientia poena poeccati accidit
eũ latere uelle quem latere nihil potest. Cui dixdr.
Qui seni indicauit tibi qđ nudus esses. & cetr. Ideo sic pec
catũ illius examinare uoluit ut culpã suã respice
re & confitendo cognoscere & quã longe a condito
ris sui facie abesse. sed adhibere sibi m & utriq; defen
sionis solatiũ quã confessionis elegerũ. Unde & sequit.
Dixq; adã mulier quã dedisti soc̃iã. dedit mihi de ligno
& comedi. Heu ubi peccatũ finẽ habere debuit ibi
augm̃tũ cepit; non enĩ culpã ad se retulit & ulit sed quodã
modo ad mulierem quã dñs dederat. Et reatũ suũ obli-
que In auctorem redegit. qui ei talem soc̃iã dederat.
unde occasio peccati esse. Unde nunc quoq; humani
generis rami ex hac adhuc radice amaritudinẽ tra
hunt. & cũ deuitio suo quisq; arguitur sub defensionũ